

kunne begrænses ved lovændringer af mere konkret karakter på begrænsede områder. Justitsministeren oplyste endvidere, at man ville overveje ændringer i anklagemyndighedens og politiets organisation med henblik på en effektivisering af indsatsen mod økonomisk kriminalitet.

Justitsministerens redegørelse blev forhandlet i folketinget den 10. maj 1973.

I forbindelse med forhandlingerne forelå en udtalelse af 9. maj 1973 fra straffelovrådet om den skitse til en ny straffebestemmelse, der var medtaget i Grell-rapporten. Der var under debatten enighed om, at spørgsmålet om udformningen af en generel straffebestemmelse burde undersøges nærmere, og at det i øvrigt burde overvejes, hvilke lovændringer der på forskellige områder er nødvendige for effektivt at bekæmpe økonomisk kriminalitet. Under debatten pegedes der på en række mulige lovgivningsinitiativer.

Justitsministerens redegørelse og forhandlingerne herom er aftrykt i henholdsvis F.T. 1972-73 sp. 5950-5957 og F.T. sp. 6060-6140.

Jævnside med forhandlingerne i det særlige udvalg, der efter debatten blev nedsat med repræsentanter for folketingets partier, udarbejdede forskellige myndigheder og sagkyndige udvalg en række redegørelser om lovgivningsinitiativer med henblik på bekæmpelse af økonomisk kriminalitet. Der henvises herom til kapitel II i straffelovrådets udtalelse af 14. januar 1974.

2. På grundlag af de anbefalinger, som fremkom fra disse myndigheder og udvalg fremsatte justitsministeren den 5. april 1974 et samlet lovforslag til bekæmpelse af skadelig økonomisk virksomhed. Lovforslaget omfattede ændringer i straffeloven, aftaleloven, tinglysningsskikloven, konkursloven og retsplejeloven.

Ændringerne i tinglysningsskikloven, konkursloven og retsplejeloven blev gennemført ved lov nr. 318 af 19. juni 1974. Ændringerne i straffeloven og aftaleloven blev derimod udskudt til videre behandling med henblik på en endelig stillingtagen i efteråret 1974.

Folketingets forhandlinger om det samlede lovforslag er optrykt i F.T. 1973-74 sp. 6773-6813 (1. behandling), sp. 7436-7450 (2. behandling) og sp. 7585-7591 (3. behandling).

3. Lovforslaget er en genfremsættelse af de ændringer i straffeloven (§ 1) og aftaleloven (§ 2), som ikke blev færdigbehandlet i folketingssamlingen 1973-74.

Forslaget til ændring af straffeloven er udarbejdet på grundlag af straffelovrådets udtalelse om økonomisk kriminalitet. Der foreslås dels en udvidelse af

den gældende ågerbestemmelse i § 282, dels indsættelse af nye regler i straffelovens kapitel 29 om andre strafbare formuekrænkelser.

I overensstemmelse med straffelovrådets indstilling foreslås der ikke en generel straffebestemmelse, jfr. nærmere nedenfor.

Forslaget til ændring af *aftaleloven* omfatter dels en udvidelse af den gældende civilretlige ågerbestemmelse (§ 31), således at bestemmelsen kommer til at svare til straffelovens § 282 i den foreslåede formulering, dels en ny generel ugyldighedsregel (§ 36), der i videre omfang end hidtil giver mulighed for at tilsidesætte urimelige aftaler. Forslaget til § 36 bygger på en foreløbig redegørelse af 8. marts 1974 fra justitsministeriets sagkyndige vedrørende formuerettens generalklausuler, professor, dr. jur. Stig Jørgensen.

4. Ud over de ændringer, der er omfattet af lovforslaget, er eller vil der blive taget en række yderligere lovgivningsinitiativer.

Hvad angår spørgsmålet om en mere aktiv holdning fra fogedernes side i form af en videregående officialvirksomhed, kan det oplyses, at justitsministeren senere vil fremsætte lovforslag om en revision af retsplejelovens regler om udlæg og udpantning. Dette forslag vil indeholde regler, der vil give fogedretterne mulighed for at bistå en skyldner, der kan fremsætte indsigelser mod gyldigheden af den forpligtelse, som ønskes tvangsfuldbyrdet. Forslaget vil også indeholde en regel om, at fogeden kan beskikke en advokat for parterne.

Folketinget har i foråret 1974 vedtaget en ny lov om banker og sparekasser (lov nr. 199 af 2. april 1974), der træder i kraft den 1. januar 1975. Loven indeholder en regel om iagttagelse af redelig forretningsskik og god bank- og sparekassepraksis. Der vil endvidere i fremtiden blive offentlig repræsentation også i bankernes bestyrelser.

Efter § 27 i loven skal tilsynet med banker og sparekasser give tilladelse til pengeinstitutters engagementer med concernforbindelser. Denne bestemmelse giver bl.a. mulighed for at forebygge, at et pengeinstituts midler anvendes til udlån gennem andre virksomheder, der ikke kan kontrolleres af tilsynet med banker og sparekasser, og at virksomheder eller personer anvender deres indflydelse til at lade et pengeinstitut finansiere foretagender, som på grund af deres angrivelige beskaffenhed ikke kan finansieres på normal måde.

Banker og sparekasser og andre former for erhvervsmaessig udlån af penge omfattes også af bestemmelserne i den nye lov om markedsføring (lov nr. 297 af 14. juni 1974), der træder i kraft den 1. maj 1975. Foretages der i sådan virksomhed handlinger,